

Η επανεμφάνιση των φασιστικών ταγμάτων εφόδου, η κυβέρνηση και το αντιφασιστικό κίνημα

του Θανάση Κούρκουλα

Δεν πρόλαβε να περάσει ένας χρόνος από την καταδικαστική απόφαση του Εφετείου για την ναζιστική Χρυσή Αυγή και οι φασίστες βγήκαν ξανά παγανιά σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Όχι για να χτυπήσουν μέσα στη νύχτα και να ξανακρυφτούν στις τρύπες τους αλλά δημόσια στο φως της ημέρας. Μάλιστα αυτή τη φορά οι φασιστικές επιθέσεις – σε αντίθεση με τη μεθοδολογία 2010 – 2012 που οργάνωναν ρατσιστικά πογκρόμ αντλώντας «νομιμοποίηση» από ένα διάχυτο ξενοφοβικό ακροατήριο – επικεντρώθηκαν σε οργανώσεις της αριστεράς και στο οργανωμένο αντιφασιστικό κίνημα (ΚΝΕ, ΕΑΑΚ, ΚΕΕΡΦΑ). Πρόκειται για σοβαρή πρόκληση που δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς την ανοχή και την προστασία των αστυνομικών δυνάμεων και της ίδιας της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Μιας κυβέρνησης που όχι μόνο τους στρώνει το έδαφος με τις ρατσιστικές και κατασταλτικές της πολιτικές αλλά – σε πείσμα όσων την θεωρούσαν τμήμα του «τείχους της Δημοκρατίας» – εμφανίζεται μετά από μαχαιρώματα μελών αριστερών οργανώσεων να ξαναλανσάρει ξεδιάντροπα την ξαναζεσταμένη σούπα των «δύο άκρων».

Οι φασιστικές επιθέσεις

Στην Σταυρούπολη και στον Εύοσμο της Θεσσαλονίκης, φασιστικοί θύλακες επανεμφανίστηκαν σε σχολεία λαϊκών συνοικιών. Δεν ήταν κεραυνός εν' αιθρία για όσους-ες γνωρίζουν τις Δυτικές συνοικίες της Θεσσαλονίκης. Στον Εύοσμο – για παράδειγμα – στις εκλογές του 2015 η Χρυσή Αυγή είχε αναδειχθεί τρίτο κόμμα, ενώ το 2019 η ναζιστική οργάνωση ήταν Πέμπτη σε ψήφους

και η ακροδεξιά Ελληνική Λύση του Βελόπουλου είχε αναδειχθεί τρίτη δύναμη. Η αριστερά σε αυτές τις περιοχές είναι οργανωτικά πιο αδύναμη από ότι στο κέντρο της Θεσσαλονίκης και στις Ανατολικές της συνοικίες, ενώ δημόσιες παρεμβάσεις στην Δυτική Θεσσαλονίκη κάνει σχεδόν αποκλειστικά το ΚΚΕ. Πρόκειται για λαϊκές γειτονιές ήδη σοβαρά χτυπημένες από την μνημονιακή κρίση, όπου ιδιαίτερα μετά από την κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ του 2015, ένα τμήμα της λαϊκής δεξιάς ψάχνει για πιο «ριζοσπαστικές» διεξόδους στα δεξιά της ...δεξιάς. Όμως ακόμα και με αυτό το υπόβαθρο, επιθέσεις μέσα από σχολεία σαν το ΕΠΑΛ της Σταυρούπολης με μαχαίρια και σιδερογροθιές, ή καταδρομικές επιχειρήσεις ταγμάτων εφόδου δεκάδων φασιστών ενάντια σε μαζικές αντιφασιστικές διαδηλώσεις χιλιάδων ανθρώπων και δημόσιες παρεμβάσεις του ΚΚΕ, μόνο υπό την σκέπη και την προστασία των ανδρών της ΕΛ.ΑΣ. θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν. Πολλαπλάσιο θράσος είχαν οι φασίστες της ναζιστικής ομάδας Proatria που επιτέθηκαν σε εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο Νέο Ηράκλειο: σε μια περιοχή που η κοινωνική γείωση των φασιστών είναι ανύπαρκτη οι επιτιθέμενοι νεοναζί θεώρησαν ότι μπορούν να αντιγράψουν ανενόχλητοι τις «επιτυχίες» των ομογάλακτών τους στη Θεσσαλονίκη. Έκαναν λάθος και στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη, όπως αποδείχθηκε από τις μαζικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις που ακολούθησαν και συνεχίζονται, την αναγκαστική αποπομπή του ακροδεξιού Μπογδάνου από την κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ και τις ετεροχρονισμένες συλλήψεις κάποιων από τους επιτιθέμενους φασίστες που ταυτοποιήθηκαν από τα θύματά τους. Όμως η κατάσταση παραμένει επικίνδυνη για αρκετούς λόγους.

Ακροδεξιά ανασύνθεση και κυβερνητική ακροδεξιά

Κατά τη διάρκεια της δίκης των Χρυσανγιτών νεοναζί και με επιστέγασμα την καταδικαστική απόφαση του Εφετείου για την εγκληματική οργάνωση, τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής είχαν

απενεργοποιηθεί. Ήδη πριν από την καταδικαστική απόφαση της 7 Οκτώβρη 2020, η Χρυσή Αυγή απέτυχε να ξαναμπεί στη Βουλή, ενώ η πολυδιάσπασή της (κόμμα Κασιδιάρη, κόμμα Λαγού κ.λ.π.) επισφράγισε μια χαρμόσυνη νέα κατάσταση για το αντιφασιστικό κίνημα και για ολόκληρη την κοινωνία: Η φασιστική ακροδεξιά στην Ελλάδα απώλεσε το κεκτημένο της περιόδου 2010-13 όταν η Χρυσή Αυγή είχε καταφέρει να ενοποιήσει μεγάλο τμήμα του ακροδεξιού χώρου πετυχαίνοντας τόσο κεντρική πολιτική κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, όσο και συγκρότηση ταγμάτων εφόδου που επιχειρούσαν να σπείρουν τον φόβο σε γειτονιές και σχολεία. Οι εκλογές του 2019 ανέδειξαν την Ελληνική Λύση του Βελόπουλου σε κοινοβουλευτική δύναμη αντί για τους ναζί. Και οι ναζιστικές γκρούπες διαφόρων ειδών άρχισαν να διαγκωνίζονται προσπαθώντας να επανακτήσουν κάποιο από το χαμένο έδαφος στα μάτια του «λαού της ακροδεξιάς». Οι εμφανίσεις των φασιστών ήταν την προηγούμενη χρονιά πιο διστακτικές και δειλές και περιορίζονταν σε μοίρασμα φυλλαδίων σε περιορισμένο εύρος γειτονιών και σε αναμνηστικές φωτογραφίες διάφορων ναζιστικών ομάδων για να κοκορευτούν στο διαδίκτυο ότι «δεν λυγίσανε από τις διώξεις».

Όμως το αντι-εμβολιαστικό «κίνημα» τους έδωσε μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Χρυσή Αυγή, Κασιδιάρης, Λαγός και κάθε λογής φασιστικές ομαδούλες πλασαρίστηκαν ως οργανικό τμήμα των ψεκασμένων ακροδεξιών που διαδήλωναν ενάντια στην «απάτη της πανδημίας» ενώ ξεκίνησαν να επιτίθενται σε μετανάστες (π.χ. στο Μοναστηράκι) μετά από τέτοιες συγκεντρώσεις ψεκασμένων. Πιο πρόσφατα φασιστικές ομάδες στην Αθήνα (μια χούφτα όλοι κι' όλοι) πραγματοποίησαν συγκέντρωση μίσους στο Μεταξουργείο με αφορμή την εμφάνιση της κούκλας Αμάλ στην Αθήνα προστατευμένοι από διμοιρίες των ΜΑΤ που την ίδια ώρα διέλυαν αντιφασιστική συγκέντρωση εκατοντάδων ανθρώπων. Το μήνυμα για την προστασία των φασιστών από το Υπουργείο Δημόσιας τάξης ήταν σαφές και τα γεγονότα της Θεσσαλονίκης δεν άργησαν να κλιμακώσουν το φασιστικό θράσος, αυτή τη φορά ενάντια στην οργανωμένη αριστερά. Οι επερχόμενες εκλογές θα επιτείνουν την φασιστική επιθετικότητα, καθώς οι ναζί θα συνεχίσουν να διαγκωνίζονται

περιφέροντας τάγματα εφόδου στις γειτονιές. Μόνο το κίνημα και η αριστερά μπορεί να καταφέρει να κόψει το κεφάλι του φιδιού των φασιστών, όπως καθοριστικά συνέβαλλε από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και μετά. Αν εναποθέσουμε τις ελπίδες μας στις «δημοκρατικές ευαισθησίες» του Μητσοτάκη και του Δένδια, είναι βέβαιο πως οι φασίστες θα βγουν κερδισμένοι. Άλλωστε και η ΝΔ αποτελεί σημαντικό τμήμα του πολιτικού ανταγωνισμού επιρροής στο ακροδεξιό ακροατήριο, όπως αποδεικνύει η υπουργοποίηση Πλεύρη στο πλευρό των ομογάλακτων του υπουργών Γεωργιάδη και Βορίδη. Η αποπομπή Μπογδάνου για να κρατηθούν κάποιου είδους ισορροπίες εντός και εκτός ΝΔ μάλλον αποτελεί την εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα.

Αντιφασιστικό κίνημα και αριστερά

Παρότι σαφώς υπερεκτίμησαν τις δυνατότητές τους, οι ξεδιάντροπες επιθέσεις ποικίλων φασιστικών ομάδων στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη έχουν ήδη αρχίσει να σημαίνουν συναγερμό στο αντιφασιστικό κίνημα και στην αριστερά. Οι ενωτικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις στην Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα ένα χρόνο από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, δείχνουν τον δρόμο. Η συγκλονιστική συμμετοχή πολλών χιλιάδων ανθρώπων σε δημόσιες εκδηλώσεις όπως η Αντιρατσιστική Γιορτή του ΚΣΜ και της ΚΑΡ, είναι ενδεικτική των διαθέσεων ενός μεγάλου τμήματος ανθρώπων απέναντι στην επανεμφάνιση των φασιστών και τις ρατσιστικές πολιτικές. Θα χρειαστεί για μια ακόμη φορά, τόσο σε κεντρικό επίπεδο όσο και στις γειτονιές, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας σε ένα ενιαίο αντιφασιστικό μέτωπο για να εξασφαλίσουμε ότι οι φασίστες πουθενά δεν θα μπορέσουν να κερδίσουν δρόμους, πλατείες και δημόσιους χώρους. Την ίδια στιγμή είναι απαραίτητη η πολιτική και οργανωτική ενίσχυση μιας αντισυστημικής αριστεράς που δεν θα μασάει τα λόγια της για τους πρόσφυγες που δολοφονούνται κι επαναπροωθούνται στα σύνορα, που θα αντιπαρατίθεται στην εθνικιστική αντιτουρκική προπαγάνδα και θα διεκδικεί λεφτά για τις κοινωνικές ανάγκες

αντί για εξοπλιστικές αγορές του αιώνα. Που δεν θα σταματήσει να διαδηλώνει παρά και ενάντια στους νόμους περιορισμού των διαδηλώσεων και που θα επιχειρεί να επαναλάβει και να πολλαπλασιάσει νίκες σαν κι' αυτές που πέτυχαν οι εργαζόμενοι στην e-food. Άλλωστε πάντα ήταν ταξικοί αγώνες που κατάφερναν να πετύχουν πλήγματα στην εθνικιστική υπερταξική προπαγάνδα των φασιστών και να διαλύσουν την επιρροή τους. Σήμερα το στοίχημα είναι πάλι ανοιχτό και το μέτωπο αναπόφευκτα διπλό: αντιφασιστικό και αντικυβερνητικό.